Palam aduer. qualitatis. i. apte manifeſte. et dr a palo las. Vñ Johãnis. xviij. Ego palam locut⁹ ſum mũdo. Et ↄponit cũ in ⁊ dr impalam. i. in apto. poteſt etiã palam eſſe prepoſitio q̃n regit caſum. vt palã illo hoc feci. i. corã illo Et cor. pmam. Sꝫ palo las. eam pducit. Vñ Lucanus i. vij. Principes fecere palã ciuilia bella. Sed ď vltima ſillaba queritur an debeat acui. Et dicũt quidã ꝙ ſic. ad differẽtiã huius accuſatiui palã de pala le. palaꝫ. Alij dicunt ꝙ nõ. ⁊ melius. q꞉ hmõi aduerbia in am deſinentia depmũtur in fine. vt multifariã pperam

Palãter. i. manifeſte. vel vagãter. Vel palãter id eſt incõpoſite. vel diſpſe aduer. qualitatis

Pape interiectio eſt admiratis. Vñ Cedit papa pape nõ cedũt mũera pape. Accipe tolle cape ſunt verba placẽtia pape.

Palin id eſt iterum

Panegyrice. i. laudanter. laudabiliter

Parenetice. i. interpoſitorie

Pariter aduer. ſimilitudinis. i. ſimul

Para p̄poſitio greca. i. iuxta vel apud. vel re vľ preter vel trans.

Partim aduer. i. diuiſim

Particulatim. i. diuiſim. vel p particulas

Parum. i. modicũ. Et ↄponit cũ p. vt parũp. id ẽ valde parũ. Inuenit etiã paruante ſꝫ potius ſunt due ptes.

Paſſim aduer. i. vbiqꝫ vel gradatim vel lenit

Paulati adũ. i. ſẽſi3 pticľati. pedetẽti minuati

Pauliſper. i. parump vel modicum

Paulominus q̃nqꝫ eſt vna dictio. i. fere vt ibi Paulomin⁹ cõſũmauerũt me in terra. Q̃nqꝫ eſt oro ſiue due dictiões. vt ibi minuiſti eũ paulo min⁹ ab angelis. i. minus modico Vñ i greciſmo dr Si paulominus eſt orõ compat inde. Eſto fere ſi dictio ſit paulomin⁹ vna. Itez nota ꝙ paulo nõ debꝫ acui i fine in paulo min⁹ q̃n ſunt due ptes. Itẽ paulo ꝑus due ptes ſũt Item paulo ↄponit paulopoſt pauloante. vel potius ſunt due ptes poſite p vna. Itẽ paululũ ⁊ paulũ ⁊ paulo ſunt noia. licet aliquando ponantur aduerbialiter.

Paurillatim aduer. i. parum

Peculiariter aduer. i. pprie familiariter.

Pedetentim. i. ſenſim. ſubtilit. gradati. caute. cunctãter. quaſi pede tentãs. ſ̃m Pap̃. Unde Hieronim⁹ i epľa ad Paulinũ. viij. Caute. i. pedetẽtim tuas poſſeſſiũculas vendideris.

Pellaciter aduer. i. doloſe. frauduleter. fallacit ⁊ dicitur a pellax

Pene aduer. remiſſiuũ eſt. i. fere.

Penes p̄poſitio. i. apud iuxta ppe. Et cor. pe. Vñ Orati⁹ in poetria. Quez penes arbitriũ ius eſt ⁊ norma loq̃ndi. Sꝫ hic penes nis. i. virile mẽbꝝ. Et pdu. pe. Vñ. Te ſunt damna penes damnantur ſi tibi penes

Penitus aduer. intentiuũ. i. oĩno. ex toto

Penſilite aduer. i. leuiter.

Per p̄poſitio aliq̃n priuat. vt pfidus. i. q̃ non hꝫ fidem. Itẽ iurat vľ adiuracõez ſignat. vt p deũ iuro. Itẽ p dicit cãm. vt p ſtudiũ fit hõ ſapiens. ⁊ p ṽtutẽ laudabilis. i. cã ſtudij cã ṽtutis. Itẽ ſignat locũ vt p italiã trãſiui. ⁊ in Lucano. Bella p emachios pluſqꝫ ciuilia cãpos. Itẽ ſignat tps. vt p diem lego. Item auget. vt perpulcer. i. valde pulcer.

Peregre aduer. i. peregrinãdũ. Vñ i euãgelio. Hõ q̇dam pegre pfectus eſt. Et ſignat de loco p locũ ⁊ in loco. Vñ dicit Priſtianus in. xv.

Peregre cõe aduer. vt peregre ſum. pegre abeo pegre aduenio. pegre trãſeo. et nõ dꝫ acui i fine

Perẽpte. pemptorie aduer. i. cito ſine mora

Perendie aduer. tpis ⁊ dr a pempta ⁊ vna et die q̃i pẽpta vna die. ſcꝫ iſta. i. in ſero. vel cras qđ nõ credim⁹. imo pendie. i. p⁹ cras. ſic eñ pcedim⁹ hodie. cras. pendie. poſtridie. ⁊ dr pendie q̃i pempta vna die. qđ nõ p̄t dici de hodierna die. cũ de ea ñ reſtat ſpaciũ vni⁹ diei. Sic ergo de craſtina intelligit Eſt g°. pendie idẽ qđ p⁹ cras. Vñ Plaut⁹. Que cras veniet pendie foras efferet ſoror. vñ. i. Reg. ij. Dñe de⁹ iſrľ ſi inueſtiauero ſniaꝫ pr̃is mei craſtio vľ pendie

Perenniter aduer. i. iugiter. ppetue. eternalit.

Perfunctorie aduerbium. i. inaniter. imaginarie. tranſitorie. leuiter

Peri. i. circũ vel de. ⁊ acuit in fine

Perinde. i. taliter aduerbiũ ſimilitudinis. vel qualitatis. ⁊ dr a p ⁊ inde

Perite tius. ſime. aduer. i. docte prudenter.

Perpe aduer. q̃litatꝫ. i. pũerſe male ꝑue ñ recte Pro q̃ ſepe ponit pperã. qđ nõ debet acui in fine ſicut nec multifariam. nec palam. Unde. i. Cor. xiij. Non agit perperam

Perpetim aduer. i. plixe. ppetue. ↄtinue

Perpetue aduerbium. i. eternaliter.

Perſepe. i. ſepiſſime ſepe. ſ̃m Pap̃. ⁊ pdu. ſe

Perſpectim aduer. i. viſibiliter vľ clare et perſpicue et perſpicabiliter. aduer. idem

Peſſum aduer. loci. i. ſub pedib⁹ ⁊ dr a pes vel peſſum. i. deorſum. pceps.

Pictim aduer. i pingendo. coloratim

Pleruñqꝫ. i. aliquando frequenter aſſidue.

Pigre. i. deſidioſe tarde tedioſe

Põpatice. i ſuperbe laſciue Pompoſe idem.

Pone aduer. loci. i. retro vel iuxta poſt tergũ.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Unde ſtatius Achilleidos Pone natãt delẽt
qȝ pedũ veſtigia cauda. ⁊ acuit vltia ad drãm
verbi pone. qd circũflectit primã.
Porro aduer. ordinis. i. ꝯſequẽter.
Porro etiã dr certe. vel valde. vel longe. vl' ſ3.
vel vtiqȝ.
Poſt aduer. loci. licet qñqȝ ponat in vi tpis. et
cõpatur. poſt poſterior poſtrem⁹. Poſt ꝯponi
tur vt poſtqȝ. Itẽ poſtheri. i. hodie. Itẽ poſtri/
die. i. poſt tres dies. poſtꝑdie. i. hodie. Itẽ ⁊ cũ
qbuſdã alijs ſm Hug. Et ſignat tria poſt ſcȝ
tps. vt poſt annũ venias ad me Item locũ vt
iſte latet p⁹ montẽ. Itẽ ordinẽ vt poſt ſapien/
tiã diuicie querẽde ſunt. Nã melius eſt philo
ſophari qȝ ditari. niſi forte indigẽti. Vñ Hic
tria poſt portat que ſunt tps locus ordo. Et ẽ
poſt ꝑpoſitio potius qñ regit caſum
Poſtea aduer. tpis. vel ordinis. i. deinde. Et
ꝯponit poſteaqȝ. i. poſtqȝ Et poſtea loci. i. poſt
illũ locũ. vel poſt illud tempus.
Poſthac qdam vocũ irregularis cõgeries ſeu
aggregatio videtur eſſe fungens loco vnius di
ctiõis. i. poſt. Vñ Neh. iiij. Nunqȝ de alia lo/
qret poſthac die. Vl' ſit ibi hac ſillabica adie/
Poſtpridie. i. altera die p⁹ terciã diẽ ctio.
ſm Pap. Vel ſm Hug. poſtꝑdie. i. hodie. et
cõponitur a poſt et pridie.
Poſtremo. i. ad vltimũ aduer. tpis vel ordis
et pdu. ſtre. Poſtreme. ius. ſime. idem
Poſtridie. i. poſt tres dies. a poſt ⁊ tris et die.
Et producit e.
Pre ꝑpoſitio ponit p ad. vt illũ ꝯtempſi pre
me. i. ad ꝯpationẽ mei. Itẽ p ab. vt pre amore
excludit hũc foras. Itẽ p ſup vt ꝑ cũctis lau/
do beatos. i. ſuper Itẽ pro valde vt precelſus
Itẽ p ante. vt preſcio ꝑdico Item pre inueni
tur aduerbialiter.
Precarie aduerbiũ. i. ꝑcabiliter. vel per preces
Et pro eo ſepe inuenit precario. Vñ Terẽti⁹
in eunucho. Iam vel precario fac. tradas.
Precipue aduer. i. maxime. preſertim
Preſertim. i. ꝑcipue aduer. teſte Priſtiano et
dr a ꝑſertu. ſicut tractim a tractu. Preſertu ãt
eſt ſupinũ hui⁹ vbi ꝑſerto tis. qd eſt añ vl' pre
alijs ſerere. Itẽ ꝑſertim. i. ꝑterea ꝯiũctio cauſa
lis. Itẽ ꝑſerti maxime prime Vñ dicit Pap.
Preſertim ꝑterea. precipue. maxime. prime
Preſto aduer. temporis vel loci. i. in preſentia
ſum quaſi ſto pre.
Preter. i. abſqȝ. Ponit etiã pro iuxta. vl' trãs
vt preter eas. i. tranſeas.
Preterea aduerbium eſt. ⁊ dr a ꝑter aduerbio
et ea pronomie. ꝑpoſitio eni ꝓnomini ſicut et
ꝓprio noi p appoſitõe3 ſolũ iungitur. Aduer
biũ ãt potuit cũ ꝓnoie cõponi. vt eccũ et ellũ
interea. preterea Et deſinit i a ꝓductã ꝑterea
et eſt ꝑterea aduerbiũ diſcretiuũ. ide3 ꝙ preter
iſta que dicta ſunt.
Pridẽ aduer. tpis. ⁊ cõpatur. pridẽ ꝑor ꝑm⁹.
Pridie aduer. tpis. i. prio vel priori die. ⁊ dr a
prim⁹ vel prior ⁊ die. Et inde pridianus na.
nũ. Et vt dicit Priſtian⁹ a noibus quinte decli/
natiõis ꝯpoſita ꝓducũt e. vt pridie. hodie. p⁹
hodie. poſtridie. Et adiũgitur pridie more ꝑ/
poſitiõis accuſatiõ. vt pridie kalendas ianua
rij. pridie nonas. pridie idus. i. a pria die ante
id⁹ Vñ. ij. machab. vl. Pridie mardochei die
Primitus aduer. ordinis. i. ꝑmo vel in prin/
cipio. Et cor. mi.
Principaliter. i. primo ⁊ maxime. aduer.
Principãter. i. imperioſe. aduer. a principor
Priorſum aduer. loci. i. ꝟſus priorẽ ptẽ. et cõ
ponitur a ꝑor ⁊ orſum vel verſum
Priuatim aduerbium diſcretiuũ. i. proprie.
ſingulatim
Priſce id eſt antique longeue vetuſte
Pro ꝑpoſitio ſignat cauſam vt ꝓ te id eſt cau/
ſa tui Itẽ pre cium id ẽ p ſex ſolidis Itẽ p iu
xta. vt ille cãtauit p viribus id eſt iuxta vires
Item pro prepoſitio greca ſignificat ante pre/
poſitionem
Procul aduerbiũ loci id ẽ lõge vel ꝓpe et dr
a pro vel pre ⁊ oculus Dicitur eni ꝓcul qſi p
vl' prope oculis Sed id qd pre oculis eſt põt
eſſe longe vel poteſt eſſe ꝓpe Et ideo dr aliqñ
procul longe aliquãdo ꝓpe Unde dicitur ꝓ/
cul quaſi porro ab oculis vel quaſi ꝓpe ocu/
los et eſt ethymologia ſm Hug Et vt dicit
Pap Procul eminus lõge interuallo Procul
et longe ⁊ prope dicitur ꝓcul nec nimiũ longe
nec iuxta. Proculdubio. i. longe a dubitatiõe.
Prochdolor interiectio dolẽtis. cũ aliqs i do
lore loquitur. ſicut vult Papi. Alij dicunt ꝙ
ꝓch dolor ſunt due ptes ⁊ duobus accentib⁹
regẽde. ⁊ proch eſt interiectio et dolor eſt nomẽ
Naȝ ſicut dicit Priſtian⁹ in. v. libro vbi agit
de figura compoſita. Figura in oibus ptibuſ/
orationis inuenitur excepta interiectione que
ſemp eſt figure ſimplicis.
Profecto aduerbium affirmãdi. i. ꝓculdubio
vtiqȝ pro facto ſcilicet ꝙ habeas aduerbium af
firmandi.
Proinde cõiunctio illatiua. i. igitur. Inuenit
tamen qñqȝ p aduerbio loci vel tpis. Et apo/
copatur qnqȝ ⁊ dicit proin. pro inde. et acuit
añpenulti. ſicut alia cõpoſita ab inde

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Prolixe.i.longe.extenſe.cumulate.copioſe
Prōptetius.tiſſime.aduer.i.expedite.velocit.
Prope aduer.loci.i.iuxta.ſecus.ꝛ dr̄ a pro. Et cōpatur ppe propi⁹ pxime aduer.et ꝯponitur deprope. Et cor.pro
Propenſius aduer.i.extenſius
Propere aduer.velociter celeriter.et cor.penl.
Propter aduer.loci.i.iuxta.cōminus.ꝛ dicit a pro.ponitur etiā p cōiunctione cauſali.vt ppter te factum eſt hoc.
Propterea.i.idcirco.ideo.ꝯiunctio cauſalis
Prochpudor eſt interiectio vituperātis vl' dolentꝫ cū aliq̄s pudorē.i.ꝯfuſiōez alicui adijcit vt videt dicere Pap. Alij dicūt q pch pudor ſunt due ptes.ꝛ duob⁹ accētib⁹ regēde.ꝛ pch interiectio.ꝛ pudor nomē.qꝛ interiectō ꝯponi nō pt. Rō qꝛ pprium paſſiōis eſt deſtruē.et cuꝫ interiectio deſignet affectiōez paſſiōis.naturā habet ꝯpoſitōi ꝯtrariā.ꝛ ppter hoc conſueuit abſcōdita voce pferri. Cum ergo dr̄ prochpudor prochdolor ſunt interiectoes.expōne.i.in loco interiectionū videntur poni
Prorſus.i.penitus.oīno.pculdubio.pfecto.
Proſentice.i.hūiliatice ꝛ depcatorie ꝛ depcatie
Protenus aduer.loci.ꝛ eſt ꝯpoſitū a prope vl' procul ꝛ ten⁹ ꝛ ſignat lōge vt dicat. pten⁹ q̄ſi procul a tenus.i.pcul a ppe. Vn̄ Virgilius i quinto enei. Tartareā intendit vocē q̄ protenus oīe. Contremuit nemus.
Protin⁹ aduer.tpis vl' ordis.i.cito.ſtati.ꝯtinuo.vl' ꝯñter.ꝛ cor.pe. Vn̄ Ouidi⁹ epi. Protin⁹ abductis ſonuerūt pectora palmis.
Pube ten⁹ due ptes ſūt.i.vſqꝫ ad pubtatꝫ tps
Publicitus aduer.i.publice Et dicitur a publicus Et cor.ci.
Pulſum aduer.a pello lis.

De Q

Qua eſt interrogatīū p locū.vt qua tranſiſti. Reſponſiua eius.hac illac iſtac.
Qua de re.i.ppter quā rē.cur quō.qua rōne.
Quadragies aduer.nūeri.i.q̄draginta vicib⁹.
Qualiter aduer.interrogatiuū
Q̄m eſt ꝯiunctio diſcretiua vl' electiua.vt diues eſſe volo q̄ꝫ paup.vel Bonū eſt ſperare in dn̄o q̄ꝫ ſperare in pncipib⁹. Etiā eſt aduer.ſilitudinis.vt tā plato q̄ꝫ ſortes legit. Etia eſt aduer.ꝯpandi.vt ille eſt maior q̄ꝫ ille.ꝛ ē aduer. quātitatis.vt iſte q̄ꝫ pt legit. Et ſm hāc ſignificatiōez pōt quātus deriuari a q̄ꝫ. Et q̄ꝫ ꝯponitur p geminationē ꝛ dr̄ q̄ꝫq̄ꝫ.i.q̄ꝫuis ꝯiunctio aduerſatiua.
Quālibet.i.q̄ꝫuis.ꝛ acuit penul. Vn̄ Grego. Multū reliquit q̄ q̄ꝫlibet parū tm̄ deſeruit.
Quāobrem aduer.interrogandi ſm Donatū ꝛ acuit penl.ſm q̄ſdā et videt eſſe quedā irregularis aggregatio dictionum q̄ ponitur loco vnius dictionis potius q̄ꝫ vera cōpoſitio
Quāuis.i.q̄ꝫq̄ꝫ vel licet.tamē ꝯiunctio aduerſatiua.et acuit penul.
Quanā.i.in q̄ pte ſillabice hꝫ nam ſm Pap.
Quādiu q̄ñ eſt vna ps acuit penl.vide etiaꝫ ſup in diu. Et eſt q̄ꝫdiu vſqꝫ ad quē finem vel vſqꝫ ad qd̄ tempus ſm Pap.
Quādo deriuat a q̄ꝫ ꝛ eſt aduer.tpis. Et eſt interrogatiuū.infinitiuū.relatm̄. Et cōponit vl' ſillabicat.et dr̄ q̄ñqꝫ et q̄ñcūqꝫ et q̄ñquidem.i. qꝛ.et cor.q̄. Itē ſiquādo.nequādo.aliq̄ñ ante penul.acuit. Et nota q q̄ñ hꝫ ſex cōpoſitiōes tm̄ ſm aliquos.vt ſiq̄ñ.neq̄ñ aliq̄ñ q̄ñqꝫ q̄ñ q̄ñ q̄ñcūqꝫ. Ex hoc patet q quādoquidem nō eſt cōpoſitio vera.ſed ponitur aliq̄ñ loco vni⁹ partis. Et eſt potius q̄dam vocum congeries irregularis q̄ꝫ cōpoſitio.et tūc accentuatur acſi eſſet vna dictio.vt exemplo.defacili.decetero. eximprouiſo.et cetera ꝯſimilia.
Quanqꝫ.i.q̄ꝫuis.licet. Et nota q q̄ꝫq̄ꝫ ꝛ ſimilia habentia m.ante q.p n ſcribūtur
Quātiſp.i.q̄ꝫtum.vt quātiſper valet res iſta. Tantiſper.
Quātotius aduer.i.q̄ꝫto ocius.velocius.citius.ꝛ cōponitur a quāto ꝛ ocius aduerbio
Quāto min⁹ due ptes ſunt ſicut ꝛ quāto magis.et ita ſub duobus accētib⁹ ſunt proferende ſm Hug.in libro de dubio accentu
Quapropter.i.q̄ꝫobrem.ppterea.quo pacto
Quaſi i.ſicuti.tanq̄ꝫ.velut. Et ponit quaſi aliq̄ñ p ſimilitudine.aliq̄ñ pro veritate. Pro ſimilitudine. Unde Paulus. Quaſi triſtes ſp autē gaudentes. Pro veritate.vt in euāgelio Johānis. Vidimus gloriā eius quaſi vnigeniti a patre. Aliq̄ñ nihil differt vtꝝ pro ſimilitudine an pro veritate ponat.vt Job. Quaſi impios pcuſſit eos in loco videntium. Sed ibi. Sicut impius inimicus meus ꝛ aduerſarius me⁹ quaſi iniqu⁹. Sicut ꝛ quaſi vt vult Gregorius p affirmatione potius q̄ꝫ pro ſimilitudine dictum videtur
Quatenus vide infra in quatinus
Quater aduerbiū numeri a quatuor deriuat. ꝛ ſcribitur per vnū t.et breuiatur qua. Unde Oratius in prima epiſtola. Me quater vndenos ſcias impleuiſſe decembris. Quattuor autem nomen p duplex t ſcribitur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf